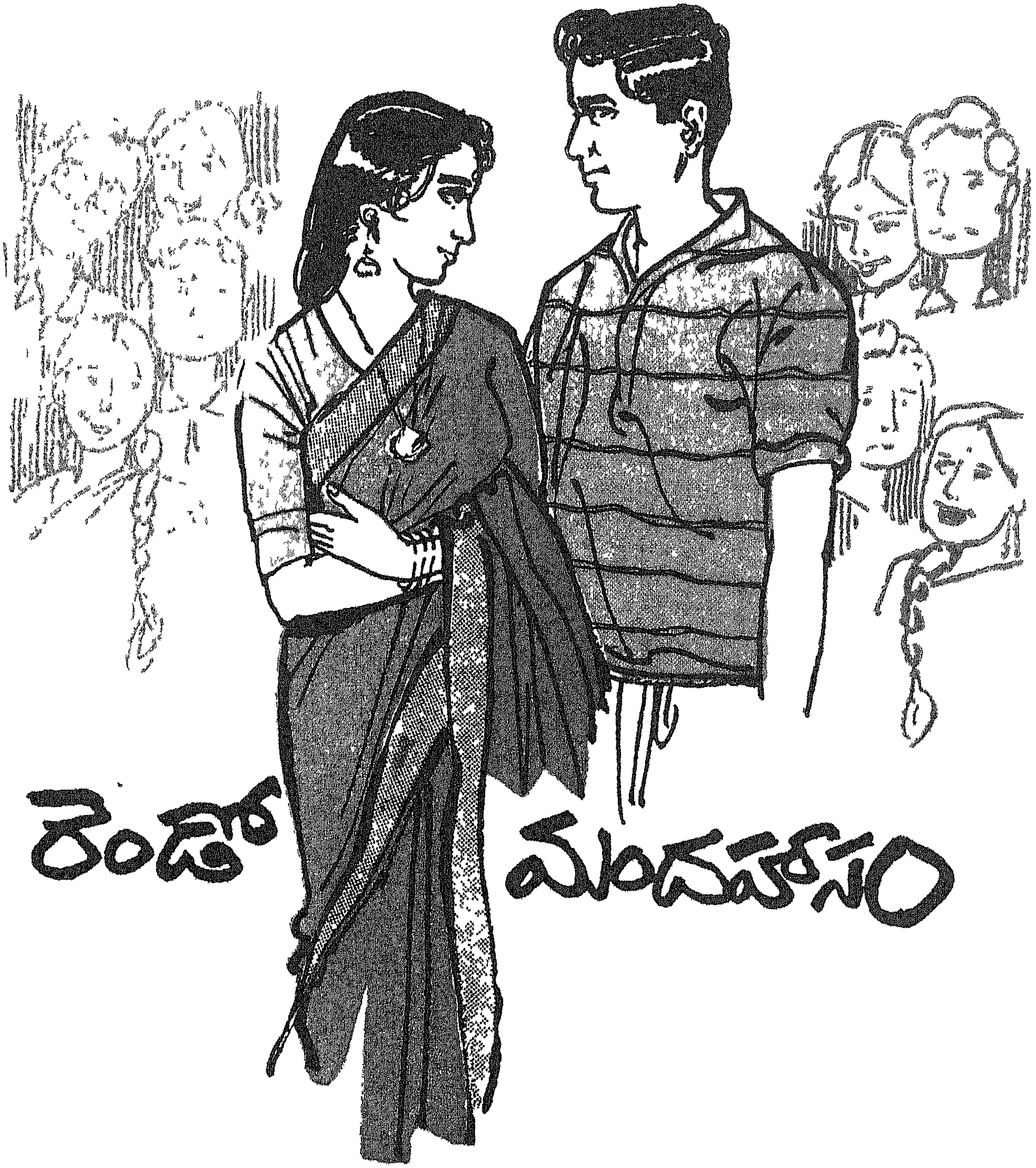

రెండో మందహాసం

రాజశేఖరం చిరునవ్వుతో కనిపించినది చాలా తక్కువ.

ఈ అనంత విశ్వంలో ఏదో ఒక క్షణంలో, అతని ఈ ఇన్నై ఎనిమిది సంవత్సరాల్లో అతను నవ్వేఉండాలి. కాని, అతనికి చుట్టుపక్కల ఉన్నవాళ్ళు కాని, అతనితో ఆఫీసులో పనిచేసే సహోద్యోగులు కాని, అతనితో కాలేజీలో చదువుకున్న సహాధ్యాయులు కాని, చివరికి అతని తల్లి కాని అతను మందహాసం చెయ్యగా చూడలేదు. జీవితం గురించి ఆలోచించే సమయాల్లో, రాజశేఖరం ముప్పయ్యుల్లోకి వచ్చినప్పుడు కొంతమంది పరిచయస్థులు (మిత్రులనడానికి వీల్లేదు; అతనిమట్టుకు కనిపించని కంచె దాటినవాళ్ళు లేరు) అతను నవ్వగా చూడని విషయం ఆశ్చర్యంగా గుర్తించి, చేసేదేమీ లేక, నిట్టూర్పు విడిచి వదిలేశారు.

అతనితో పి. జీ. ఆఫీసులో పాతికేళ్ళనుంచి పని చేస్తున్న కొంత మందిని ఈ విషయం చాలా బాధ పెట్టింది. రాజశేఖరం ఎవరికీ అపకారం ఆలోచించే మనిషికూడా కాదు; చందాలకి పెడితే తిప్పేరకం కాదు; అనవసరంగా ఎవర్ని గురించి పుకార్లు విని, వినిపించే వాడు కాదు. అదీకాక ఉద్యోగంలో చేరిన కొత్తలో అతను సరిగా టైముకి వచ్చేవాడు, ప్రభుత్వం అంగీకరించిన పది నిమిషాల ఆలస్యంకూడా చెయ్యకుండా,

అవతలి వ్యక్తి పురుషుడుగానీ, స్త్రీగానీ, ఆ వ్యక్తిపై ఇష్టం కలిగినపుడు, కోరిక కలిగినపుడు, ఆ కోరిక కళ్లలో ఒక వింత కాంతిగా మారుతుంది... మరొక పురుషుని విషయంలో, తన భార్య కళ్లలోనే ఆ కాంతి మెరిస్తే, మందహాసం, జీవితంలో మందుకైనా దొరకదు.

మొదటి రెండు నెలలు ఈ మాట అతని సెక్షన్‌లో (సెక్షన్) ఎవరూ గమనించలేదు. పదికి రావలసిన ఆఫీసుకి గంగూలీ పదకొండింటికి, బెనర్జీ పదినలభైకి ఒక రోజు వస్తే ఆ మరునాడు మరో ఇద్దరు ఆ టైముకి వచ్చేవారు. అందుచేత రాజశేఖరాన్ని ఎవ్వరూ ప్రత్యేకం గమనించలేదు.

ఆ తరవాత ఒక సంఘటన జరిగింది.

మూవరెంట్ భట్టాచార్జీ ఒకనాడు ఇంటికి వెళ్లే హడావిడిలో పర్సు డ్రాయర్లో మరిచిపోయి, మరునాడు పది అయ్యేసరికి తొందరగా చేరుకున్నాడు ఆఫీసుకి. అతను చేరి, డ్రాయర్లోనించి పర్సు తీసుకుని జేబులో పెట్టుకొని, మనస్తిమితం చెందేళ రాజశేఖరం కనిపించేడు. నమస్కారం అందుకుని, "ఇంత వేగం వచ్చేరేం?" అన్నాడు మూవరెంటు.

"నే నెప్పుడూ పదికి రెండు మూడు నిమిషాలు ముందే వస్తాను" అన్నాడు రాజశేఖరం నిరాడంబరంగానే.

అదిరిపడి, కొంచెం తేరుకుని, "మీరు ఉండేది ఎక్కడ?" అని అడిగేడు మూవరెంట్. ఈ విషయంలో కొంత ఎంక్వైరీ అవసరం అనిపించింది దతనికి.

"బాలీగంజ్‌లో."

"మాధవన్‌కూడా అక్కడేనా ఉండడం?"

"నాకు తెలీదు" అన్నాడు రాజశేఖరం.

మామూలు పరిస్థితుల్లో ఈ విషయానికి మూవరెంట్ చాలా ప్రాముఖ్యం ఇచ్చేవాడుకాదు. కాని, ఒకటి రెండు రోజుల్లో కొత్త ఏ. ఏ. జీ. ఛార్జి తీసుకుంటున్నాడు, ట్రైనింగ్ పూర్తిఅయాక. ఈ కొత్త యువకులకు పదిగంటల సమయంలో సెక్షన్లకి రావడం అలవాటు. ఇప్పటిదాకా అలాటివాళ్లని చాలా పేర్ని చూసేడు తాను. సెక్షన్‌లో ఎవ్వరూ లేకపోతే, ఈ మహానగరంలో ఇదే పరిస్థితి అని నేరసిన తన తల ఇచ్చే అనుభవాల హామీతో, ఇరవై ఏడు సంవత్సరాల అనుభవపు జ్ఞానంతో ఈ యువకుల్ని వాస్తవికతకి తీసుకునిరావడం తనకి అలవాటు. కాని, కొత్త ఏ. ఏ. జీ. వచ్చి రాజశేఖరాన్ని చూస్తే, తనకి కష్టం.

ఈ విషయంలో తక్షణం చర్యతీసుకోవాలని నిర్ణయించేడు మూవరెంట్. కాని, ముందర వాచ్‌మన్‌ని పిలిచి రాజశేఖరం మాట అడిగేడు. అతను రోజూ పదికి ముందు రావడం నిజమే అని నిర్ధారణ అయింది.

ఇచ్ఛాపురపు జగన్నాథరావు

---

12 గంటలకి టీ తాగుతూ మిగిలిన గుమాస్తాలతో ఈదంతం అంతా చెప్పేడు.

చాలా తర్జన భర్జన అయాక, గంగూలీ రాజశేఖరంవక్కకి కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుని, "బ్రదర్! ఒక అత్యవసర పరిస్థితి ఏర్పడింది. నీ సహాయం కావాలి" అని ప్రారంభించి, ఉన్నది ఉన్నట్టు చెప్పి, "రేపటినించి కొత్త ఏ. ఏ. జీ. వస్తాడు కనుక నువ్వు మాతోబాటు సకాలంలో రావాలి" అని ప్రతిపాదించేడు.

అంతకు నాలుగురోజుల ముందు హర్తాళ్ జరిగింది కలకత్తాలో. ఆ సందర్భంలో ఒక జీప్పూ, ఒక ట్రాముా అగ్నిపాలు చేసిన విషయం ప్రత్యక్షంగా చూశాడు రాజశేఖరం. అదీకాక కృష్ణన్, చౌదయ్య పిళ్ళందరితో చాలా స్నేహంగా ఉంటూఉండేవారు. తనేమో దూరదూరంగా ఉంటూవచ్చాడు. ఈ పరిస్థితులన్నీ మనస్సులో పెట్టుకుని, "అలాగేలే!" అని వెంటనే ఒప్పుకున్నాడు రాజశేఖరం. ఆ వార్త క్షణాల్లో సెక్షన్ నిండా వెలువడింది. ఈ ఐకమత్యానికి అందరూ తనవైపు తిరిగి ప్రదర్శిస్తున్న చిరునవ్వులు కూడా అతన్ని కదల్చలేకపోయాయి. అప్పటినించీ అతనంటే సెక్షన్‌లో అందరికీ ఒక 'నెగటివ్' అభిమానం ఏర్పడింది. అతనూ కొంచెంమందితో అప్పుడూ అప్పుడూ మాట్లాడుతున్నాడు.

ఆ తరవాత అతను డిపార్ట్‌మెంటల్ పరీక్ష ఒక్క ఛాన్సులో పాసయాడు. కన్ఫర్మేషన్ వచ్చింది. అతను చాలా బాగా పనిచేస్తున్నందుకు మూడు నాలుగు సార్లు పొగడ్తలు వచ్చాయి పైనించి. కాని, రాజశేఖరం చిరునవ్వు నవ్వగా అతని చుట్టుపక్కలవాళ్ళు చూడలేదు.

"అతనంతే!" అని తీర్మానించేరు అందరూ. "చిరునవ్వు అతనికి చేతకాదు" అన్నారు. ఆ తరవాత ఆ విషయం అందరూ మరిచిపోయేరు.

* * *

రాజశేఖరం తగిన కారణం ఉంటే తప్పకుండా చిరునవ్వు నవ్వేవాడు. కాని, అతను ఆరేళ్లవాడుగా అయేసరికి తండ్రి పోయేడు. ఆ జ్ఞాపకం అతన్ని ఎప్పటికీ వదల్లేదు. ఆ తరవాత కుటుంబంలో అనుభవించిన కష్టనష్టాలూ అతను మరిచిపోలేదు. కాలేజీలో ఒక్క మార్కు తేడాతో ఫస్ట్‌క్లాస్ రాలేదు. ఎమ్. ఏ.లో పాలిటిక్స్ పేపర్‌నాడు అతనికి జ్వరం వచ్చింది. మళ్లీ సెకండ్ క్లాస్ వచ్చింది. అప్పటిదాకా తనకన్న ఒక రేంక్ తక్కువగా వచ్చిన సుందరరావుకి ఫస్ట్‌క్లాస్ వచ్చింది. ఆ మాటా అతన్ని కలవరపెట్టింది. ఐ. ఏ. ఎస్. పరీక్షల్లో ఇంటర్వ్యూదాకా వెళ్లి, అక్కడ చిట్టగా ఓడిపోయిన బాధకన్న, ఎమ్. ఏ. లో తనకన్న తక్కువ రేంక్ వచ్చిన శ్రీపతి సెలెక్ట్ కావడం అతన్ని మరీ ఏడిపించింది. చివరికి అన్నీ కాకపోయి యు. డి. గా చేరవలసివచ్చిన పరిస్థితి అతనికి చిరునవ్వు వచ్చే సహాయం చెయ్యలేదు. ఇక్కడ ఏ. ఏ. జీ. తనకన్న చిన్నవాడు. అతని పేరు చరణ్‌దాస్. అతనికి రాజశేఖరం అంటే చాలా ఇష్టం. అందేత తరుచు అవసర విషయాల్లో చర్చకోసం అతన్ని పిలుస్తూ ఉండేవాడు. కాని, ఆ పరిస్థితి రాజశేఖరం పొందిన పరాజయాల్ని అతనికి జ్ఞాపకంచేసి, చరణ్‌దాస్‌మీద ఈర్ష్య, కోపం కలిగజేశాయి. అవన్నీ దిగమింగుకున్న రాజశేఖరం ఎలాగ నవ్వగలడు?

ఆంటీకి....

చిత్రం — కె. సుధాకర్ (హైదరాబాద్)

అతనికి పెళ్లి స్థిరపడినప్పుడుకూడా అతను ఆనందం వెలిబుచ్చలేదు. అందరికీ మిఠాయి ఇచ్చి, వారి శుభాకాంక్షలని నిర్లిప్తంగానే అందుకున్నాడు. పెళ్లి కుదిరేవరకీ అతను ఆ అమ్మాయిని చూడలేదు.

"మాట ఇచ్చేముందు నువ్వు పెళ్లి పిల్లని చూసిరా!" అంది తల్లి.

"నువ్వు చూశావుగా! నీకు నచ్చింది. చాలు" అన్నాడు రాజశేఖరం. అతనికి తల్లిమీద పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంది. అంత విశ్వాసం తనమీదనే లేదు. పిల్ల బంగారుబొమ్మలా ఉందనీ, చాలా సౌమ్యంగా ఉందనీ తల్లి చెప్పాక రాజశేఖరం ఆమెని ఊహించుకూడా చేసుకోలేదు. పెళ్లి తన చిన్నాన్న అమ్మ ఆనందంకోసం అని అతను నిర్ధారణ చేసుకుని, ఆమె నిర్ణయాన్ని మనసారా అంగీకరించాక, చాలా

వెళ్లి ఏం చెయ్యాలని ప్రశ్నించుకుని యథాతథంగా గడపసాగేడు కాలం. అతను ఒకటి రెండు సార్లు గంగూలీ ఇంటికీ, ఛటర్జీ ఇంటికీ వెళ్లాడు. వాళ్ల భార్యలని చూసి, చాలా చక్కగా ఉన్నారు అని అను కున్నాడు. తనకి కాబోయే భార్య అంత చక్కగా ఉంటుందని అత ననుకోలేదు; ఉండాలనీ ఆశించ లేదు.

* * *

రాజశేఖరం హేమలతతో రైలు దిగేసరికి గంగూలీ, ఛటర్జీ తమ భార్యలతో వచ్చి, ప్లాట్‌ఫారమ్ మీద అతనికోసం ఎదురుచూస్తూ కనిపించేరు. చాలా ఆశ్చర్యపడ్డాడు రాజశేఖరం. వాళ్లు రెండు పూల మాలలతో తమని సత్కరించి, హేమలతని అందరికీ పరిచయం చేయించారు. అక్కడ అందరికీ వచ్చిన భాష ఏ ఒక్కటీ లేకపోయినా, అనువాదాలతో కార్య క్రమం గడిచిపోయింది.

అయిదు నిమిషాల తరవాత స్త్రీలు ముగ్గురూ మగవాళ్లకి నాలుగడుగులు వెనక అయారు, బయటికి నడవడంలో.

"బ్రదర్! నీ అంత అదృష్టవంతుణ్ణి చూడలేదు!" అన్నాడు గంగూలీ.

"ఆమె నిజంగానే బంగారు లత" అన్నాడు ఛటర్జీ.

రాజశేఖరం వాళ్ల ముఖాల్లోకి చూశాడు. వాళ్ల కళ్లల్లో విచిత్రమైన దేదో రంగు కనిపించిం దతనికి. తనని సంతోషపెట్టడానికిమాత్రమే వాళ్లు తన వధువుని ప్రశంసిస్తున్నారనే చిన్న అనుమానం అతని మనసులోనించి క్షణంలో మాయమైపోయింది.

నిలబడి వెనక వస్తూన్న హేమలతని ఈసారి పరీక్షగా గమనించేడు రాజశేఖరం. మిత్రుల శ్రీమతుల మధ్య తన వధువు అప్రయత్నంగానే ప్రకాశిస్తూంది. ఆమె అంత అందంగా ఉన్న విషయం రాజశేఖరం ఈ క్షణంలోనే గ్రహించేడు. ఆ క్షణంలోనే ఆమె కళ్లు తన కళ్లని కలుసుకుని మందహాసం చేసేయి. ఒక్కసారి రాజశేఖరం ముఖంనిండా వెన్నెలలాటి చిరునవ్వు నాట్యంచేసింది. తన మిత్రుల భావం అతనికి పూర్తిగా అర్థం అయింది. తన భార్యని చూసి వాళ్లు స్నేహంగానే ఈర్ష్యపడ్డారు. ఈ పరిస్థితులో అది చాలా సహజంగా కనిపించింది.

ఆ క్షణంలో ఉదయించిన ఆ మందహాసం అతన్ని వదలలేదు, కొంతకాలందాకా.

* * *

ఆఫీసులో రాజశేఖరం మునపటికన్నా చాలా ముఖ్యుడైపోయాడు. ఇంతకుముందు అతన్ని కేవలం భరించేవాళ్లు ఇప్పుడు గౌరవిస్తున్నారు. దీనికి ముఖ్య కారణం అతని కొత్త చిరునవ్వు ముఖం. అది ఒక్కసారిగా అతని వ్యక్తిత్వంలో చాలా మంచి మార్పు తెచ్చింది.

హేమలత వచ్చిన నెలరోజుల తరవాత ఒకనాడు ఆమెని తీసుకుని రాజశేఖరం విక్టోరియా మెమోరియల్‌కి వెళ్లేడు. లోపలా బయటా అన్నీ ఆమెకి చూపించి గార్డెన్‌లో చాలాసేపు కూర్చున్నాక, ఆమెతో ఇంటికి బయలుదేరుతూంటే ఎదురయాడు చరన్‌దాస్.

"హల్లో, శేఖర్!" అని అతనే ముందు పలకరిం చేడు.

గతించి అప్పుడే నాలుగేళ్ళు... చిత్రం—ముద్దా పార్వతీశం (మదరాసు-4)

"గుడీవినింగ్!" అని రాజశేఖరం భార్యని చరన్ దాస్‌కీ, అతని భార్యకీ పరిచయం చేసేడు.

చరన్‌దాస్ భార్య చాలా మోటుగా ఉంటుంది. ఆమె లిప్‌స్టిక్ హద్దులేకుండా వాడుతుంది. ఆమె చాలా ధనవంతుల అమ్మాయి అనీ, అందుకే అత నామెని పెళ్లిచేసుకున్నాడనీ ఆఫీసులో అనేకసార్లు విన్నాడు రాజశేఖరం.

చరన్, అతని భార్యా — ఇద్దరూ తన భార్యని పట్టిపట్టిచూస్తూంటే రాజశేఖరానికి చాలా గర్వం ముంచుకుని వచ్చింది. ముఖ్యంగా చరన్ కళ్లల్లో ఎంతో ఈర్ష్య, బాధ మిళితమై కనిపించాయి. ఆ కళ్ళు నెలరోజులకిందట తన స్నేహితుల కళ్లని జ్ఞాపకంతెచ్చేయి.

చివరికి తేరుకుని, "వెరీ ఛార్మింగ్ . . . వెరీ . . ." అన్నాడు చరన్‌దాస్.

"ఎప్పుడైనా మా ఇంటికి తీసుకుని రండి" అంది శ్రీమతి దాస్.

ఏదో సమాధానం గొణిగి, హేమలత చెయ్యి పుచ్చుకుని ముందుకి సాగేడు. ఆ ఆహ్వానం మనసారా వచ్చిందికాదనీ, లాంఛనప్రాయంగా అన్నారనీ అతనికి తెలుసును. కాని, చరన్‌దాస్ కళ్లల్లోని ఈర్ష్యని అతను పదే పదే జ్ఞాపకంతెచ్చుకుని ఎంతో ఆనందిస్తూ, భార్య ఏం చెబుతూందో వినిపించుకోకుండా ట్రామ్ స్టాండ్‌కోసం నడిచేడు.

ఆ రోజునించీ చరన్‌దాస్‌మీద అతనికి కోపం పోయింది. ఆ స్థానంలో ఒక రకమైన జాలి వచ్చింది.

[illegible] వివరణ లేకపోతే క్రమంగా [illegible]. హేమలత తనకే దక్కినట్లు అతనికి ఆనందం ప్రత్యేకంగా [illegible]. కాని, ఇతరులద్వారా ఆమె [illegible] ఆకాశంలోకి ఎగురవేస్తూంది.

[illegible] అమ్మ కాశీ వెళ్ళింది.. [illegible] రెండురోజుల్లో [illegible] వెళ్ళిపోయాక [illegible]... అతను [illegible] వెళ్ళమని జవాబు రాసేడు.

ఆ [illegible] వెళ్ళే కొత్త సినిమా [illegible] వెళ్ళడు [illegible]. అక్కడ [illegible] ఒక్కసారిగా [illegible] శేఖరం [illegible]. సుందరరావు [illegible] తెలియలేదని నిజాన్ని [illegible] ఎస్. ఎ. ఎల్. ఎస్. రాసిడం [illegible] ఫలితం. కాని, [illegible] అది నమ్మినవాడే నిజం. తన దురదృష్టానికి [illegible] దొరికితే కొంత ఉపశమనం.

అతన్ని చూసీచూడగానే హాల్లోకి వెళ్ళబోయే ప్రయత్నం బుకింగ్ ఆఫీసుదగ్గరే వ్యర్థమైపోయింది. "అరె! శేఖరం! ఎన్నాళ్ళకి కనిపించావ్!... ఎక్కడో [illegible] మిందని!" అంటూ కౌగిలించుకున్నంత పని చేశాడు సుందరరావు.

తెల్లబోయి [illegible] హేమలతకి [illegible] పరిచయంచేశాడు రాజశేఖరం. ఆమెని [illegible] స్నేహితుడితో కలిగిన [illegible] ఎండిపోయిన భూమిమీద [illegible] సఖ్యంగా ఉంది. [illegible] స్నేహితుడి కళ్ళల్లో అదే చూపు... [illegible] రాజశేఖరం [illegible] పోయింది. సుందరరావు [illegible] లేదని, ఎలాగో తనే అతనికి అన్యాయం [illegible] అనిపించింది అతనికి. అతని కళ్ళలోని భావం రాజశేఖరాన్ని మరోమారు ఆకాశంలోకి ఎగరవేసింది.

అందరికీ టికెట్లు కొన్నాడు సుందరరావు. అతను నాగపూర్‌లో ఏదో ఫర్మ్‌లో పనిచేస్తున్నాడు. పెద్ద ఉద్యోగమే. అన్నీ చెప్పి "బ్రదర్! ఇక్కడ నిన్ను కలుసుకోడం చాలా సంతోషంగా ఉంది" అన్నాడు. చిరునవ్వుతో రాజశేఖరం అంగీకరించేడు. సినిమా పూర్తి అయ్యాక బలవంతాన ఇంటికి తీసుకువెళ్ళేడు అతన్ని రాజశేఖరం భోజనానికి. ఆ సాయంత్రం అతను వెళ్ళిపోయాక అతని పూర్వపు విషయాలన్నీ చెప్పి, "నిన్ను చూసి హడలిపోయాడు. గమనించేవా?" అన్నాడు హేమలతతో.

"లేదు" అంది హేమలత. ఆమె గొంతులోని నిర్లిప్తత అతను గమనించలేదు. ఎక్కడో పైకి ఉంది [illegible]. [illegible] కనిపించవు. [illegible] చూస్తున్నా తప్పే జ్ఞాపకం [illegible] కాలిపోవడం [illegible].

ఆ తరువాత [illegible] రోజులు [illegible]. ఒక రోజు [illegible] ఒక [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible].

[illegible] రాజశేఖరం. [illegible] కళ్ళు [illegible] రావు. [illegible]?

[illegible], "[illegible]?" అన్నాడు రాజశేఖరం [illegible].

"[illegible]! [illegible]?" అని [illegible].

ఆ గొంతు [illegible] జ్ఞాపకం ఉంది. కాని, [illegible].

"[illegible]" అని నిజం చెప్పాడు రాజశేఖరం.

"[illegible]!... [illegible] విన్నావా?... [illegible]"

"శ్రీపతా?.. [illegible]..."

"[illegible]!... [illegible] ఉన్నాను. [illegible] ఇక్కడికి వచ్చి [illegible]... [illegible] ఆ [illegible]..."

"[illegible]?"

"ఏం [illegible]!... [illegible]?"

"[illegible].."

"[illegible] శ్రీపతి [illegible]. [illegible] వస్తే భోజనానికి కలుసుకు [illegible] కుందాం..."

"నీకు పెళ్ళి అయిందా?"

"[illegible]... అయినా చూడ్డానికి [illegible] వద్దొంటున్నాను" అని తన [illegible] తీసుకున్నాడు శ్రీపతి.

మామూలు పరిస్థితుల్లో శ్రీపతి పిలుపు అతనికి చాలా చిరాకు కలిగించేది. గాయాల్ని [illegible] ఎలాగో భరించగలడుకాని, వాటిని [illegible] సహించలేడు.

కాని, ఈనాటి రాజశేఖరానికి చాలా సంతోషం కలిగింది. జరగుతున్నది తనకు తెలుసును... శ్రీపతి [illegible] తనకిక్కడ్ని, హేమలతని చూశాక [illegible] శ్రీపతికి ఈర్ష్య ఎక్కువవుతుంది. అతను క్లాస్ వన్ ఆఫీసరు కావచ్చును. కాని, జీవితాంతం వీలు పంచుకునే తన భార్య ఒకటోరకం — అప్పటినించి తానుభవించిన బాధ అంతా, మొదటిసారి అతను హేమలతని చూశాక అతని కళ్ళల్లోకి తప్పకుండ వచ్చే ఆ చూపుతో కరిగిపోతుంది.

అతనికి హేమలత అంటే గర్వం కలిగింది. ఆ క్షణంలో ఈమధ్య ఎంతమంది ఆమెని చూసి తన అదృష్టానికి బాధపడ్డారో జ్ఞాపకంతెచ్చుకుని, ఇన్ని దురదృష్టాల తరవాత ఆమె తనకి అదృష్టంగా వచ్చిందని సంతోషం, గర్వం అతని ముఖంలోని మందహాసన్ని

వాయిదాలమీద ట్రాన్సిస్టర్

రు. 320/-ల ఖరీదుగు ప్రపంచ ప్రసిద్ధమైన "ఫిలిప్స్" 3 బాండ అఖిల ప్రపంచ పేరు బ్యాండ్ ట్రాన్సిస్టరును రు. 10-ల అల్పమొత్తపు [illegible] వాయిదాలమీద పొందండి. వెంటనే వ్రాయండి.

ATLAS CO (APWM-22),
P.O. Box 1320, Delhi-6.

లివర్ వ్యాధియా?
ఇందుకు తగిన చికిత్స
జమ్మివారి
లివర్ క్యూర్

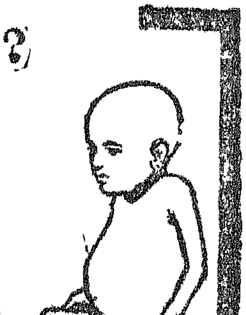

బిడ్డల యొక్క లివర్ మరియు స్ప్లీన్ వ్యాధులకు ప్రఖ్యాత ఔషధము

జమ్మి వెంకటరమణయ్య & సన్స్, మద్రాస్-4.
బ్రాంచీలు: బెంగుళూరు-2; కుంభకోణం;
తిరుచిరాపల్లి-2; హైదరాబాద్-20

జమ్మివారి "మిల్క్ ఆఫ్ మెగ్నీషియా"
ఆమ్లహారిణి, మిత విరేచనకారి
"హలూకో" కోరింతదగ్గు నివారిణి
"న్యూట్రిటోన్" ఆకలి పుట్టించు, జీర్ణశక్తినిచ్చు టానిక్‌లను వాడండి.

ఇంకా స్వచ్ఛంగా చేశాయి. శ్రీపతి అందరికన్నా ముఖ్యుడు. అతని కళ్లల్లోనూ ఆ రంగు చూశాక, తాను ఆ జ్ఞాపకంతో చాలాకాలం చిరునవ్వు నవ్వగలడు.

ఆదివారంకోసం చాలా ఆత్రంగా ఎదురుచూసేడు రాజశేఖరం. శ్రీపతి ఆహ్వానం మాట చెప్పి, "హేమా! అతను క్లాస్ వన్ ఆఫీసరు . . . ఒకటిది అదృష్టమే. కాని, అతని అదృష్టంకన్న నా అదృష్టం గొప్పది!" అన్నాడు.

"ఏం?" అంది అజ్ఞానంతో హేమలత.

"చెప్ను!" అన్నాడు రాజశేఖరం. అతను ఈ రెండు మాసాల్లోనూ ఆమె హృదయాన్ని అంతగా అనుమానించదు స్పష్టంచెయ్యలేదు.

అర్థంకానట్టు చూసింది హేమలత. కాని, ఆదివారంనాడు బయలుదేరేటప్పుడు శ్రద్ధగా అలంకరించుకుంది — చాలా సేపు అద్దం ముందు నిల్చుని.

శ్రీపతి ఇంటికి సరిగా పదకొండుకి చేరేడు రాజశేఖరం టాక్సీలో.

వెళ్లేసరికి నౌకరు వాళ్లిద్దరినీ చిన్నదైనా ఎంతో చక్కటి డ్రాయింగ్‌రూమ్‌లో కూర్చోబెట్టేడు. సోఫాలలో కుషన్లూ, కిటికీలకు కర్టెన్లూ, టేబిల్‌మీద చక్కటి గుడ్డా, గోడలకి డిస్టెంపరూ — అన్నీ లేత నీలిరంగులో ఎంతో చక్కగా ఉన్నాయి. ఒక్కడ ఉంచిన పువ్వులూ, టెలిఫోనూకూడా అదే రంగు. అన్నీ పెద్దకళ్లతో గమనిస్తోంది హేమలత. శ్రీపతికోసం ఎదురుచూస్తున్న రాజశేఖరం ఇవేమీ గమనించలేదు. అతను తన విజయక్షణాలకోసం ఆత్రంగా ఎదురుచూస్తున్నాడు . . . ఈ లోకంలో లేడు.

అయిదు పది నిమిషాల తరవాత శ్రీపతి భార్యని తీసుకునివచ్చి, రెండు క్షణాలు హేమలతని చూస్తూ అలాగే నిలబడిపోయాడు. అతని ముఖంలోకే జాగ్రత్తగా చూస్తూన్న రాజశేఖరం కలలన్నీ ఆ క్షణాల్లో నిజమయాయి. అతనిలో ఇన్నాళ్లనించి నిండిపోయిన విషం ఒక్కసారి బయటికి పోయి, ఆ స్థానంలో అమృతం నిండుకుంది.

తేరుకుని, శ్రీపతి త్వరత్వరగా పరిచయాలు చేశాడు. అతని భార్య — జానకి — కూడా చాలా చక్కటి మనిషి. కాని, అది గ్రహించే పరిస్థితికి ఇంకా రాలేదు రాజశేఖరం.

ఇరవై నిమిషాలు అదీ ఇదీ మాట్లాడుకున్నాక, భోజనాలకి లేచా రందరూ.

శ్రీపతి చాలా సరదా అయిన మనిషి. భోజనాలు చేస్తూన్నంతసేపూ అతను విచిత్రమైన కబుర్లు చెప్పి అందరినీ నవ్విస్తూనే ఉన్నాడు. మధ్యమధ్య అతను హేమలత ముఖంలోకి చూసి చిరునవ్వు నవ్వడం రాజశేఖరం గమనించ లేదు. కాని, ఆ విషయం అతనికి ఎనలేనంత సంతోషమే కలిగజేసింది. నిజానికి, శ్రీపతి ఉదాసీనుడుగా ఉండిపోతే అతనికి ఆశాభంగం కలిగేది! శ్రీపతి చిరునవ్వులో ఒక భాగం ఈర్ష్య, ఒకభాగం విచారం. జానకికన్న హేమలత ఎన్నోరెట్లు అందంగా ఉండి, తనకి ఎన్నటికీ అందరానిదై పోయిందనే బాధ ఉందని రాజశేఖరానికి తెలుసును.

"మీరేమీ తినడంలేదు. వంట నచ్చలేదా?"

ఆ ప్రశ్న తనకేననీ, అడుగుతూన్నది జానకేననీ అతను గ్రహించేసరికి కొన్ని క్షణాలు గడిచిపోయేయి. ఎక్కడో ఆకాశ వీధుల్లో శ్రీపతికన్న చాలా పైన విహరిస్తూన్న రాజశేఖరం కష్టంగా కిందికి వచ్చి, "అబ్బే లేదండీ! వంటలు చాలా బాగున్నాయి. అన్నీ తింటున్నాను" అన్నాడు తినడం ఆపేసి.

"అసలు ఒకరికి తినటంలేదు — వీళ్లిద్దరూ కలిసి భారతదేశంలో ఆహారసమస్య పరిష్కరించేలాగ ఉన్నారు" అన్నాడు శ్రీపతి.

హేమలత ఒకసారి శ్రీపతి వైపు చూసి చిన్న నవ్వు నవ్వింది జవాబు ఇస్తున్నట్టు.

రాజశేఖరం మాటకి సరదాగా జవాబు వచ్చిందికాని, అతనికి వాళ్ల మాటలు నాటిన దాఖలేదు. అతను పక్కగా శ్రీపతిని చూశాడు. ఒకసారి శ్రీపతి తనని గురించి చెప్పేడు. అతనికి అదే విషయం జ్ఞాపకం వచ్చి విషయం అర్థమైంది. కాలేజీలో ఉండగా . . .

అందరు అబ్బాయిల్లాగే శ్రీపతి క్లాస్‌మేట్ మనోరమతో దగ్గిర స్నేహంకోసం చాలా ప్రయత్నించేడు. ఆమె ఎంతో చక్కగా మాట్లాడేది కొంతమందితో. కొంతమందిని ఆమె చాలా దూరంగా ఉంచేది.

ఆ రెండోరకంవారిలో శ్రీపతి.

పరిస్థితి ఎలాగ దారితీసేదో తెలీదుగాని, ఒకసారి శ్రీపతి రెండు రోజులు భోజనం మానేశాడు, ఆమె కోసం పరితపిస్తూ. అతని సౌందర్యాన్వేషణలోబాటు ఈ ఉదంతం చాలా చరిత్రకెక్కింది. వివరాలకి చాలా రకాలైన కథనాలున్నాయి. కాని, మూలవిషయాలు మాత్రం ఇవే!

రాజశేఖరం చిరునవ్వు ఆపుకోలేకపోయాడు. శ్రీపతి తన అరసికత్వానికి తన నెంతగా అవహసించేవాడో బాగా జ్ఞాపకం ఉంది అతనికి ఈనాడు . . .

"ఏమిటి మీ ఇద్దరిమధ్యా జోక్?" అని నిశితంగా చిరునవ్వుతోనే అడిగింది జానకి.

"ఏమీలేదు . . ." అన్నాడు రాజశేఖరం నసుగుతూ.

"కాలేజీ ఉదంతం ఒకటి జ్ఞాపకంవచ్చింది మా ఇద్దరికీని . . ." అన్నాడు శ్రీపతి.

"ఏమిటి ఆ కథ?" అని, జానకి హేమలతవైపు తిరిగి, "నాకు కథలంటే ఇష్టం!" అంది.

"నాకూను" అంది హేమలత.

శ్రీపతి వలలో పడ్డాడనీ, ఈ పరిస్థితినించి బయటపడడంకోసం ఏదో అసత్యం చెబుతాడనీ నిర్ణయించుకున్నాడు రాజశేఖరం. నిజం చెప్పి నవ్వులపాలయే ధైర్యం అతనికి ఉందని నమ్మలేదు రాజశేఖరం.

కాని, శ్రీపతి తేలిగ్గా జరిగిన కథ స్పష్టంగా చెప్పి, "అలాగ రెండు రోజులు అధికారపూర్వకంగా ఉపవాసం చేశాను" అన్నాడు.

నవ్వి, "మీ హాస్టలుకీ, దగ్గిర హోటలుకీ ఎంత దూరం?" అంది.

"ఫర్లాంగు" అన్నాడు శ్రీపతి.

"నే నలాగే అనుకున్నాను! ... మనోరమకి ఎంత మంది పిల్లలు?" అంది జానకి.

"తెలీదు" అన్నాడు శ్రీపతి.

"ఏం మగవాళ్లు!" అంది జానకి.

మళ్లీ ఏవో కబుర్లతో సాయంత్రందాకా గడిపి, ఇంటికి బయలుదేరారు హేమలతా, రాజశేఖరం. అప్పటిదాకా శ్రీపతి ముఖాన్ని ఎన్నోసార్లు పరీక్షించేడు రాజశేఖరం. అందరికన్నా అతనే హేమలత దర్శనంతో ఎక్కువ దెబ్బ తిన్న విషయం ఎంతో సంతృప్తితో గమనించేడు.

"పద, డ్రాప్‌చేసి వస్తాను" అన్నాడు శ్రీపతి.

"మీ కారు ఇంకా గరాజ్‌నుంచి రాలేదు" అని జ్ఞాపకంచేసింది జానకి.

"సారీ! మరిచిపోయాను" అని, వాళ్లని రోడ్డు దాకా సాగనంపేందుకు జానకితో సహా బయలుదేరేడు శ్రీపతి.

"మా ఇంటి కెప్పుడు వస్తారు?" అంది హేమలత.

"మీరు పిలిచినప్పుడు!" అన్నాడు శ్రీపతి.

"సెలవునించి రాగానే వస్తాను" అంది జానకి.

ఆపుతున్న టాక్సీ ఆపి కారెక్కని "స్టా" చెబుతూ హఠాత్తుగా హేమలత ముఖంలోకి చూశాడు రాజశేఖరం.

ఆమె శ్రీపతివైపు చూస్తోంది, చెయ్యి ఊపుతూ. కాని, అతనికి షాక్ ఇచ్చినది ఆమె కళ్లల్లోని వింతకాంతి. అదెక్కడో చూశాడు తను.

అవును . . . రామ్మూర్తి కళ్లల్లో, చరణ్‌దాస్ కళ్లలో . . . ఈవేళ శ్రీపతి కళ్లల్లో . . .

రెండు మూడు నిమిషాలు నిశ్చేతనుడైపోయేడు రాజశేఖరం. కష్టంగా మళ్లీ హేమలత కళ్లల్లోకి చూసేడు.

సందేహంలేదు ... అవే కళ్లు . . . అదే కాంతి!

ఆమె కిటికీలోంచి రోడ్డుమీది ట్రాఫిక్‌ని జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తోంది.

రాజశేఖరం చాలాసేపు ఆమెవైపు చూడలేదు. టాక్సీ డ్రైవర్ "ఎక్కడికి?" అని అడిగేదాకా అతను ఈ లోకంలో లేడు.

"బాలీగంజ్!" అని జవాబిచ్చి, తప్పుదారిని పోతూన్న టాక్సీ మళ్లీ వెనక్కి తిరిగి వెళ్లడంతో అతని లోకంలో పడ్డాడు. ఆ క్షణంలోనే బంగారపు తొగితం బొమ్మనించి ప్రాణంపోసుకుని, నిండుమనిషిగా కనిపించింది హేమలత.

ఆ తరవాత అతను ఇల్లు మార్చేడు; ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకున్నాడు; అమ్మని ఒక్కరోజు తనని వదిలి వెళ్లనీలేదు. . .

కాని, ఆ తరవాత అతను మళ్లీ చిరునవ్వు నవ్వలేదు. ★

అఖిల ప్రపంచ ట్రాన్సిస్టర్

అఖిల ప్రపంచ ట్రాన్సిస్టర్ నెలసరి రు. 10/-ల బహు సులభమైన వాయిదాల మీద, ప్రపంచ విఖ్యాతమైన ప్రపంచ విన్న తవాణి, పోర్టబుల్, 3 బాండ్లు, జపాన్ మోడల్. ప్రతి గ్రామమునకు, సిటీకి పంప నగును. నేడే వ్రాయండి.

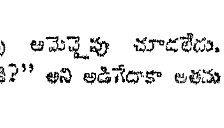

ALL WORLD AGENCY,
Kalyanpura, Delhi-6.